

UIT EIGEN KRING

Op de bestuursvergadering van 12 mei trad dokter C. Willemse af als voorzitter van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg. Tot nieuwe voorzitter werd gekozen Dr. E. M. Kruytzer, tot nu toe secretaris en tot secretaris werd gekozen het bestuurslid Dr. P. J. van Nieuwenhoven.

De scheidende voorzitter werd benoemd tot Lid van verdienste. Hij is de derde van de thans levende leden van het Genootschap, aan wie deze eervolle en zeldzame onderscheiding te beurt valt. De twee andere leden zijn de heren Dr. H. Schmitz S.J. en F. H. van Rummelen.

Op de jaarvergadering van 8 juni te Roermond had de officiële overdracht plaats van de bestuursfuncties en werd bovengenoemde onderscheiding bekend gemaakt (zie verslag van de jaarvergadering).

Op 30 april werd de heer G. Goossens, directeur van de N.V. Russel-Tiglia Kleiwarenfabrieken te Tegelen, benoemd tot ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Met ingang van 1 mei werd Ir. S. A. H. M. van der Geyn benoemd tot rijkstuinbouwconsulent van Limburg.

Dr. L. M. van Nieuwenhoven S.J. aanvaardde op 2 mei het ambt van gewoon hoogleraar in de experimentele Dierkunde aan de R. K. Universiteit te Nijmegen met het uitspreken van een rede: „Biologie en menselijk kennen”. De secretaris van het Genootschap vertegenwoordigde het bestuur bij deze plechtigheid.

9 mei was het 25 jaar geleden, dat Dr. Ir. W. J. Drogen beëdigd werd als lid van de Tweede Kamer van de Staten Generaal. Dit jubileum viel samen met het 25 jarig bestuurslidmaatschap van de Vereniging voor Landbouwonderwijs.

Aan allen onze hartelijke gelukwensen.

VERSLAG VAN DE JAARVERGADERING

te Roermond op zondag 8 juni 1958.

Aanwezig de dames M. Smeets, R. Willemse-Widdershoven, H. C. Bels-Koning, E. Paulussen-Schade en de heren Willemse, Van Rummelen, Van Boven, Van Eggermont, Kruytzer, P. J. van Nieuwenhoven, L. M. van Nieuwenhoven S.J., Verschuieren, Van der Leeuw, Dijkstra, Wassenberg, Mommers, Bels, H. Paulussen, Bergholtz, Heyen en Ververs.

De voorzitter, dokter Willemse, heet allen welkom, in het bijzonder Prof. van Nieuwenhoven, die van de gelegenheid, dat hij in Limburg is, gebruik maakt om de jaarvergadering te bezoeken.

Daarna brengt de secretaris verslag uit over het jaar 1957. Het aantal leden bleef constant. Door de dood ontvielen ons de veteranen pastoor B. Diederens (Heerlerbaan), Prof. Dr. W. J. Jongmans (Heerlen), pastoor J. Moorman (Maastricht) en Dr. F. F. Steenhuis (Haarlem). Over de deelname aan het verenigingsleven valt niet te klagen. Regelmatig werden er excursies uitgeschreven, waaraan van de zijde van Maastricht wel iets meer kon worden deelgenomen. In het vorig jaarverslag is gesproken over een mogelijk contact met de Vrienden der natuur te Venlo. Dat contact is nu tot stand gekomen. Wij hopen niet alleen, dat er uit Noord-Limburg veel nieuwe leden zullen toetreden, maar ook, dat de interessante waarnemingen uit het Noorden nu in het vervolg haar weg zullen vinden naar het Maandblad. Moge Midden-Limburg spoedig het voorbeeld van het Noorden volgen.

Het bestuur nam actief deel aan de organisatie van het 35ste congres van het „Natuur- en Geneeskundig Congres”, dat in de paasweek te Maastricht gehouden werd. De heren Die-mont, Kruytzer, Thiadens en Willemse hadden zitting in het algemeen bestuur of in het bestuur der afdelingen. De heren Van Nieuwenhoven, Van Boven en Thiadens hielden een voordracht. Ook namen vier leden van het bestuur zitting in het bestuur van de Stichting Aqua-Fauna, dat het grottenaquarium te Geulhem exploiteert, omdat zij overtuigd waren, dat het grottenaquarium van groot cultureel en wetenschappelijk belang was.

De secretaris vertegenwoordigde het bestuur bij de opening van de faculteit der wis- en natuurkunde te Nijmegen op 26 september. De

heren Van Boven en Van Rummelen werden op de vorige jaarvergadering als bestuurslid herkozen, terwijl de heer Van Nieuwenhoven als nieuw bestuurslid werd gekozen.

Vervolgens brengt de penningmeester verslag uit: In het verslag over 1956 werd melding gemaakt van een tekort van ruim f 1100,— over dat jaar, terwijl er ook nog een tekort van ruim f 3000,— was over 1955. Het verslag zei toen dat het bestuur zich tot de provincie gewend had met het verzoek om een bijzondere bijdrage voor het wegwerken van dit tweede tekort, en de hoop koesterde dat hierop gunstig zou worden beschikt; deze hoop is helaas niet in vervulling gegaan. Inmiddels is dit tekort dan nu wel uit de weg geruimd, maar daar staat tegenover dat Publicatie 10 (1957), die door haar grote omvang erg duur was, nog slechts voor de helft betaald is kunnen worden, waardoor er over 1957 nog een schuld is van ruim f 4000,—. Er bestaat enige hoop op een bijdrage van een zijde, die in het verleden reeds eerder het Genootschap financieel gesteund heeft, waardoor dan een deel van het tekort zou kunnen worden aangezuiverd. Verder zal, door de in de toekomst te verschijnen publicaties in bescheidener omvang uit te geven, getracht moeten worden de rest (eventueel het gehele tekort) weggewerkt te krijgen.

De heren Bergholtz en Otten hebben een schriftelijke verklaring gereed, dat het geldelijk beheer en de kas in orde zijn bevonden, terwijl de heer Bergholtz de penningmeester gaarne een compliment maakt voor de accurate wijze, waarop hij alles heeft verantwoord. De heren Bergholtz en Otten worden wederom benoemd tot leden van de kascommissie over 1958.

De hoofdredacteur van het Natuurhistorisch Maandblad en de Publicaties brengt verslag uit over 1957. Er is getracht evenwicht te brengen tussen de zuiver wetenschappelijke en de populair-wetenschappelijke bijdragen. Dit is vrijwel gelukt, wanneer men in aanmerking neemt, dat in de verslagen van de maandvergaderingen ruim plaats is verleend aan de mededelingen van de leden en vooral aan de voordrachten van de sprekers.

Met enige trots mogen wij vermelden het verschijnen van Reeks X van de Publicaties over de Acridoidea (Orthoptera) of the Indo-Malayan and adjacent regions, van de hand van onze voorzitter, een werk, dat niet heeft nage-

laten de aandacht te trekken van binnen- en buitenland. Het zal ons dan ook niet verwonderen, dat het ruilverkeer nog steeds in stijgende lijn is.

Bij acclamatie worden de heren Kruytzer en Van Nieuwenhoven als bestuurslid herkozen. Gelukkig, dat de behandeling van dit agenda-punt geen moeilijkheden heeft opgeleverd, anders was er niet veel terecht gekomen van het volgende punt van de agenda „Mededeling van belangrijke veranderingen in de bestuursfuncties”, dat de voorzitter als volgt inleidt: Om gezondheidsredenen, die hier verder niets terzake doen en om organisatorische redenen heeft uw voorzitter gemeend te moeten bedanken voor de functie van voorzitter, door hem nu ongeveer 8 jaar vervuld. Het is in het belang van het Genootschap dat de taak van voorzitter verenigd is met die van directeur en conservator van het Museum, zoals het vroeger, onder Rector Cremers zaliger, steeds geweest is. Ik woon te ver van het Museum af om steeds voldoende op de hoogte te zijn van de gang van zaken wat betreft ons Genootschap, waar alle correspondentie in het Museum aankomt en alle contacten met buitenstaanders, die het Museum komen bezoeken, persoonlijk worden aangeknoopt.

Het is dan ook op mijn eigen verzoek dat in de bestuursvergadering van 12 mei, mij ontslag werd verleend en de heren Dr. E. M. Kruytzer en Dr. P. J. Nieuwenhoven benoemd werden respectievelijk tot voorzitter en secretaris.

Het doet mij plezier dat op deze wijze de oude toestand weer hersteld is, te meer waar de heer v. Nieuwenhoven ook vroeger de taak van secretaris op zich had genomen tot het moment waarop hij naar Amsterdam vertrok. Ik mag misschien een ondeugende opmerking maken dat waar hij tevens belast is met het contact met de jeugd, hij beter nieuwe leden kan strikken door uit die natuurminnende jeugd te trachten de nieuwe leden te recruterende, die het werk van ons Genootschap in de toekomst dan toch moeten continueren. Wat betreft onze nieuwe voorzitter zo twijfel ik er niet aan of hij zal deze taak met evenveel nauwgezetheid en animo verrichten, als hij tot nu toe het secretariaat heeft waargenomen.

Het past mij een woord van dank aan hem en aan de andere leden van het Bestuur te richten voor de prettige samenwerking die ik steeds van

hen heb mogen ondervinden. Ook de leden wil ik hierbij danken, voor de moeite die velen onder hen zich steeds hebben getroost, om de vergaderingen van materiaal ter bespreking te voorzien en de hulp die ik steeds heb mogen ondervinden.

Mag ik dan de voorzittershamer overhandigen aan mijn opvolger en hopen dat hij er even weinig gebruik van mag maken als ik, waar het mij nooit overkomen is dat ik iemand in onze zo vreedzame vergaderingen tot de orde heb moeten „hameren“.

De heer **Krutzler**, die thans de leiding van de vergadering overneemt, zegt de scheidende voorzitter van harte dank voor alles, wat hij als voorzitter en lid gedaan heeft voor het Genootschap. Als voorzitter heeft dokter Willemse de traditie van de eerste voorzitter, rector Cremers, voortgezet en zo de goede geest weten te bewaren en de goede naam weten te behouden en te versterken. Als lid sinds 1916 heeft hij steeds grote belangstelling getoond voor het werk van het Genootschap. Dat blijkt uit zijn activiteiten op excursies en vergaderingen, waarvan zijn interessante bijdragen steeds de weg vonden naar het Maandblad. Verheugd zijn wij vooral over zijn zeer belangrijke bijdragen in de „Publicaties van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg“, waarvan in het bijzonder de laatste twee (Reeksen VIII en X), zoals reeds gezegd is in het verslag van de hoofdredacteur, niet hebben nagelaten grote indruk te maken in binnen- en buitenland. Het bestuur heeft dan ook niet geaarzeld de scheidende voorzitter te benoemen tot „Lid van Verdienste“, welke mededeling door de vergadering met grote instemming werd vernomen.

Bij de rondvraag zegt de heer **Van der Leeuw**, dat hij het zeer betreurt, dat in het laatste maandblad een artikel over excursie-discipline moest verschijnen. De heer **Van Rummen** stelt voor overleg te plegen met andere verenigingen, om te komen tot een natuurbescherming, zoals dat gebeurt in Zwitserland en Oostenrijk, waar men door middel van platen en opwekkingen de mensen wijst op het kostbare natuurbezit. In die landen schaamt men zich eenvoudig zich schuldig te maken aan natuurplundering; iedereen wijst de schuldige direct aan.

De heer **Van Boven** spreekt over een nieuw mierenkunstnest, waarop hij later nog wil terugkomen. De heer **Ververs** vertelt iets over het

verschil tussen Maas- en Rijngesteenten, doch ook dit blijft rusten, daar de heer **Ververs** het gezegde op de volgende maandvergadering wil verduidelijken aan de hand van meegebrachte stenen.

Tenslotte zegt de heer **Bels**, dat hij en zijn vrouw blij zijn na zes jaar afwezigheid weer aanwezig te zijn op de jaarvergadering. Vaak hebben zij in Canada aan ons genootschap gedacht en er over gesproken.

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering en gaan wij aan tafel. Om half drie vertrekt de bus naar Meinweg, waar de heer **Bronnberg** ons reeds opwacht om ons rond te leiden in „zijn“ gebied. Voor de aanvang van de excursie geeft de heer **Van Rummen** uitleg van de terrassen. Ook hier zal hij op terugkomen op de volgende maandvergadering. De vijftig deelnemers aan de excursie hebben er geen spijt van gehad. Steeds wist de heer **Bronnberg** onze aandacht te boeien. Stil werden wij van de prachtige veenbesvegetatie aan de vennetjes. Jammer dat wij de adder niet gezien hebben, want dit is het land van de adder. Meinweg is zelfs de enige officiële vindplaats van de adder in Limburg. De Fauna van Nederland, (Afl. II, 1927) vermeldt haar niet voor Limburg. De eerste officiële mededeling omtrent het voorkomen van de adder in Limburg vinden wij in het Natuurhistorisch Maandblad Jrg. 23, 1934, blz. 125. Wel zijn er betrouwbare gegevens over het voorkomen van de adder elders in Limburg, zoals in het Vijlenerbos, doch de bewijsstukken ontbreken.

En hartelijk applaus belooft de heer **Bronnberg** aan het einde van de wandeling voor de prettige wijze, waarop hij ons heeft rondgeleid.

VERSLAGEN

VAN DE MAANDVERGADERINGEN

Te Maastricht, op woensdag 7 mei 1958.

De voorzitter, dokter **Willemse**, heet allen welkom, in het bijzonder Mej. M. Smeets, die na een langdurige ziekte weer ter vergadering komt en de heer en Mevr. **Hecking**, die hier voor het eerst aanwezig zijn.

De heer **Krutzler** laat een schedel zien van een roofdier, die een paar dagen geleden ge-